

ПРОТОКОЛ

№ 53

гр. Сливен, 09.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мартин Д. Данчев
Съдебни Николай В. Илиев
заседатели: ЯНКА В. БЯСОВА

при участието на секретаря ЕЛЕНА Г. Х.А
и прокурора Б. Н. С.

Сложи за разглеждане докладваното от Мартин Д. Данчев Наказателно дело от общ характер № 20232200200429 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

За Окръжна прокуратура гр.Сливен, редовно призована, се явява прокурор Б. С..

Подсъдимата С. С. К. - Н., редовно призована, се явява лично и с адв. И. Д. от АК – В.Т., редовно упълномощен от по-рано.

Подсъдимият Й. С. Й., редовно призован, се явява лично и с адв. С. Ч. от АК - С.З., редовно упълномощен от по-рано.

За пострадалия – Министърът на финансите, чрез ТД на НАП – Бургас, офис Сливен, редовно призован, не се явява представител.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да се даде ход на разпоредителното заседание.

АДВ. Д.: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

АДВ. Ч.: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

ПОДС. Н.: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

ПОДС. Й.: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

С оглед становището на страните, съдът намира, че няма пречки да се даде ход на разпоредителното заседание, доколкото пострадалото юридическо лице е редовно призовано и не е посочило уважителна причина за неявяването на негов представител т.е. налице е хипотезата на чл.247г ал.2 от НПК.

Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на разпоредителното заседание.

ДАВА възможност на страните да изразят становищата си по въпросите по чл.248, ал.1 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми господин Председател, Уважаеми Съдебни заседатели, становището ми е същото, че делото е подсъдно на СлОС. Няма основание за прекратяване или спиране на наказателното производство. В хода на ДП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до ограничаване правата на двамата подсъдими. Няма основания за разглеждане делото по реда на особените правила. Не се налага разглеждане на делото при закрити врати, привличане на резервен съдия или съдебни заседатели. Вземите мерки за процесуална принуда Подписки на двамата подсъдими са адекватни и към настоящия момент на производството. Нямам искания за събиране на нови доказателства. Предлагам на съда, ако приеме, че всичко това е така, да насрочи о.с.з. с призоваване на свидетелите и вещото лице, посочени в приложеното към обвинителния акт.

АДВ. Д.: Уважаеми господин Съдия, Уважаеми Съдебни заседатели, по т.1 чл.248 ал.1 НПК правя възражение за местна неподсъдност на делото. Считам че този съд не е местно компетентен по причина, че съобразно процесуалните правила престъплението се счита за извършено и довършено на самото място на извършване. Видно от обвинителния акт се касае за подаване на данъчни декларации, като по смисъла на закона за НАП, утвърдената структура на НАП, тази агенция се състои от Централно управление и Териториални дирекции. Местната ТД, където е следвало да бъдат подадени декларациите, е ТД на НАП Бургас. Тя е отделно структурно обособено звено, което има Булстат, и от тази гледна точка ние считаме, че компетентен би бил съд по тези абсолютни процесуални правила, е ОС Бургас. Това, че има офис Сливен или други изнесени работни места на тази ТД по никакъв начин не променя факта, че декларациите следва да се подават в ТД на НАП Бургас. Като малка скоба, така е и по данъчни дела и по всички други административно производства, страна в такива производства е ТД на НАП Бургас, а не офис Сливен. Това е достатъчно да обоснове възражението ни, че този съд е некомпетентен. Следващият се извод е, че и прокурорът, и следователят, за който да не говорим, че е бил незаконно командирован, те са били местно некомпетентни органи и съответно и разследването е било незаконно, това като скоба, тъй като липсва местна компетентност. На следващо място по т.2 – считам че има основание за прекратяване, понеже липсва престъпление. Това е наше твърдение. Естествено на този етап на РЗ няма как съда да се произнесе дали има или няма престъпление, но аз заявявам, че липсва, затова и наказателното производство считаме, че трябва да бъде прекратено. По т.3 – считаме че, въпреки че се касае за повторно

внесен и видоизменен обвинителен акт, който е сложил началото на съдебното производство, пропуските, които констатира и ОС Сливен, и АС Бургас, не са отстранени и са в сила и в настоящия обвинителен акт. Имам предвид, че остава неясната фактология на обстоятелствата, въз основа на които е направен извод, че двамата били извършили деянията, за които са привлечени към наказателна отговорност. Продължава да липсва конкретизация на отделните деяния, тъй като се говори и в обстоятелствената част, и в диспозитива на обвинителния акт, за периоди и че не били подавани декларации, било избегнато установяване на данъчни задължения, но не е ясно за този период колко пъти не са подавани декларации, може един път, два пъти, може и 19 пъти. Не е ясно към коя дата е следвало да бъде подадена декларация, за да може евентуално да се изчисли конкретната сума, конкретните лихви, това че има някакъв период и някаква обща сума, преписана от експертизата, не внася яснота и то нарушава правото на защита, както на подсъдимата, така и на мен като защитник, тъй като не знаем срещу какви конкретни обвинения да се браним и да организираме защитата си. В обвинителния акт има един затъмнен пасаж на 4 страница. Ние не можем да разберем какво е имал представителя на ОП, защо е така затъмнен фон. Това е странно, като начин на графично изобразяване на обвинението, 4 стр. е. На следващо място, в обвинителния акт, както е написано, нито едно от дружеството не било водило редовна счетоводна отчетност. Няма как да се изисква дружество да води отчетност, тъй като наказателна отговорност може да бъде носена от физическо лице, а не от дружество, което също е непрецизност и нарушава правото на защита. Четейки самия диспозитив се говори за съизвършителство, но всички ние сме наясно и е невъзможно две лица, да се изисква от тях да подават данъчни декларации. Няма как една декларация да я подават две лица. Чисто законово, няма как който и да е пълномощник или друго лице да подпише годишни отчети, освен управителят, а нито един от двамата подсъдимите не е бил управител. Нямам как да се иска трети лица да извършат счетоводни дейности, което по закона е забранено. Обвиненото едва ли не претендира да се извърши престъпление, т.е. някой друг да подпише от името на управителя. Това само по себе си е все едно да се поиска да се принудят подсъдимите да извършат престъпление, за да бъде всичко законосъобразно, според представителя на прокуратурата. Няма как да се изисква от всяко едно от отделните деяния от състав на твърдяно продължавано престъпление, да се изисква и двете лица едновременно да подават декларации. Или едното, или някой друг, който по закон е длъжен, но не и тези лица. Това обвинение не опира в разпоредбите на закона. Няма никаква яснота за всеки един от периодите кога точно и каква декларация, в какъв срок и къде е трябвало да бъде подадена. Имаме анблок обвинения без конкретизация. Считаю че тези допуснати процесуални

нарушения са съществени и са отстраними, въпреки че аз лично не вярвам да бъдат отстранени, тъй като няма доказателства, които да обосноват вина, която да извърши до ВКС. Пълен абсурд, с извинение. Те са хем съществени, хем отстраними по смисъла на чл.249 ал.4 т.1 НПК, понеже ограничават правото на защита за моята подзащитна, отнася се и за другия подсъдим. Тези процесуални нарушения не могат да бъдат отстранени в съдебното производство и то следва да бъде прекратено и прокурора, ако успее да ги отстрани, да внесе следващ обвинителен акт. Тези разсъждения са на базата на прецизния прочит на този обвинителен акт и на задължителните разяснения в ТР на ВКС. Считам че са налице основания за прекратяване и на това дело № 429/23г. на този съд. Налице са и несъответствия и в сроковете за подаване на декларации, тъй като по един закон е един срок, по ЗКПО е друг срок и т.н., не ми е работа да обяснявам на прокуратурата. Т.4 – не са налице основания за разглеждане на делото по реда особените правила. По т. 5 – не са налице основанията за разглеждане на делото при закрити врати, привличане на резервен съдия или съдебни заседатели. Защитници имат и двамата подсъдими, така че също не е необходимо. На този етап вещи лица, преводачи, тълковници или извършване на следствени действия по делегация също не е необходимо. Не са налице предпоставки за вземане на каквито и да е мерки за процесуална принуда. С поведението си подзащитната ми през цялото време показва процесуална дисциплина и в предходното производство, и в настоящото. Не е необходимо да бъде осъществявана каквато и да е репресия и интервенция върху нейния правен статут. Не е налице основание за вземане на такава мярка. По т.7 – на този етап нямам доказателствени искани, което и според практиката, и според семинарите, няма преклузия предвид чл.107 ал.4 от НПК. След казаното, по т.8 считам, че не следва да бъде насрочено о.с.з. нито да бъдат призовани свидетели и вещи лица. Моля да прекратите съдебното производство и върнете обвинителния акт.

ПОДС. К.: Поддържам казаното от моя защитник изцяло и по всички точки.

АДВ. Ч.: Уважаеми г-н Председател, Съдебни заседатели, във връзка с настоящото разпоредително заседание съм представител становище по въпросите, посочени в нормата на чл. 248а от НПК, което поддържам. Няма промяна във възгледите ми относно същото, така че моля да го вземете предвид. Делото е подсъдно на ОС Сливен, няма основание за прекратяване и спиране на производството. Считаме, че са допуснати процесуални нарушения, подробно посочени в изложението на становището. Желая, ако съдът приеме, че не е налице основание за прекратяване и връщане на производството, делото да продължи по общия ред. Не са налице основания

делото да се разгледа при закрити врати, съответно да се назначават резервен съдия или съдебни заседатели, тълковници. Няма основание за промяна мерките за процесуална принуда. Нямаме искания за нови доказателства към настоящия момент. По т. 8 - да се призоват всички лица, посочени в приложението на обвинителния акт.

ПОДС.Й.: Поддържам изцяло становището на адвоката ми.

РЕПЛИКА на ПРОКУРОРА: Не ми се влиза в теоретични спорове. Становището ми е че това, което чухме от защитата на подсъдимата и това, което четох в писменото становище на защитника на други яподсъдим, са изцяло въпроси по същество. Дали са извършили престъпление двамата подсъдими или не са, единственият начин този въпрос да се реши е да се проведе съдебно следствие и съда да се произнесе с присъда. Ако съдът въз основа на събраните в ДП и от разпита на свидетели и вещи лица в тази зала прецени, че ОП Сливен е обвинила неправилните хора за извършените от тях престъпления следва да се произнесе със съдебен акт, с който да ги оправдае. Старал съм се, както винаги, да излагам само факти, а не да превръщам обвинителния акт в роман с художествена измислица. Няма как да знам двамата подсъдими в кое кафене точно във В.Т. са обсъждали планове как да регистрират тези фирми.

ДУПЛИКА НА АДВ. Д.: Правя искане за отвод на прокурора. Очевидно е предубеден към моята подзащитна и другия подсъдим. Да се говори в залата за кафенета, за сговор очевидно си има отношение към моята подзащитна и другия подсъдим, което всъщност намира отражение в тази упоритост за този обвинителен акт. Едва ли не, всички чухме, принципа дори да не е годен да си мине по инстанциите, да си трошим нервите и здравето и съда да ни оправдае, което е абсурдно. Моля за препис от протокола от днешното заседание.

ПОДС. К.: Абсолютно поддържам искането на защитник ами. Аз не го познавам господина.

ПРОКУРОРЪТ: И аз не Ви познавам.

АДВ. Ч.: Ако са налице основания за отвод би следвало да се уважи направеното искане. Към настоящия момент ние нямаме искания за отвод на прокурора.

ПОДС. Й.: Придържам се към казаното от защитника ми.

ПРОКУРОРЪТ: Казах го, защото защитата на подсъдимата иска от прокуратурата фактология, т.е. как двамата, къде са се събрали, как са го обсъждали, как са решили тези въпроси да регистрират тези фирми, за това казвам, че прокуратурата пише в обвинителния акт факти. Аз не съм бил там, не знам как са се уговаряли помежду си, затова такава фактология не може да има в този обвинителен акт. Това имах предвид, не я познавам госпожата, тя

не ме познава и това не е упорство на прокуратурата точно тези двама души да станат подсъдими по това дело. Пак казвам, внесен е обвинителен акт, ако съдът прецени, че делото може да продължи ще се произнесе накрая с присъда, независимо дали ще съм аз или някой колега, ако съдът приеме, че тези двама души не са извършили престъпление ще ги оправдае.

Съдът се ОТТЕГЛИ на тайно съвещание за да се произнесе по искането на защитника на подс. К. за отвод на прокурора.

След проведено тайно съвещание съдът констатира следното:

По искането на защитника на подс. К. за отвод на прокурора, съдът намери това искане за неоснователно. Съдът счита, че не е налице нито една от хипотезите, посочени в разпоредбата на чл.47 ал.1, вр. 29 ал.1 и ал.2 от НПК. Не са налице нито хипотезите, които предвиждат задължителните основания за отвод на прокурора по чл.29 ал.1 от НПК, нито тези по ал.2 на чл.29 НПК. Не е налице такова поведение, което да поставя под съмнение безпристрастността и заинтересоваността на представителя на държавното обвинение. В тази връзка следва да се държи сметка на обстоятелството, че все пак прокурора е страна в настоящото производство и в това си качество той повдига и поддържа обвинението срещу подсъдимите лица и е обяснимо той да е на страна на обвинителната теза, но не е налице такова поведение нито в съдебната зала, нито извън нея, което да мотивира съда да приеме, че е налице основание за неговото отвеждане.

Поради изложените съображения, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на защитника на подс. С. С. К. – адв. Д. за отвод на прокурора.

Съдът се оттегля на съвещание по въпросите по чл. 248 ал.1 НПК.

След съвещание и като взе предвид обстоятелството, че се е запознал с материалите по делото и като изслуша становищата на страните във връзка с въпросите, съдържащи се в разпоредбата на чл.248 ал.1 от НПК, съдът констатира следното:

1. Настоящото дело е подсъдно на СлОС и в този смисъл е неоснователно възражението на защитника на подс. К. за местна неподсъдност на делото. При предходното разглеждане на делото, в предходно разпоредително заседание съдът се произнесе по това възражение и намира, че и сега са напълно относими изложените тогава съображения. Видно от обстоятелствената част и от диспозитива на обвинителния акт, в същия е посочено, че деянията са извършени на територията на гр.Сливен и в

този смисъл, при положение че е налице такова твърдение от страна на прокуратурата, местно компетентен съд е СлОС. Не е без значение обстоятелството, че в случая е налице и произнасяне на касационната инстанция, която изрично е указала, че делото следва да се разгледа в СлОС. ВКС е бил сезиран с искане на председателя на съдебния състав за промяна на подсъдността по изложени съображения, свързани с обстоятелството, че една преобладаваща част от свидетелите, вещото лице, както и двамата подсъдими, не живеят на територията на гр. Сливен и областта. В този смисъл ВКС е бил сезиран с оглед възможността на основание чл. 43 т. 1 от НПК да промени подсъдността, но касационната инстанция се е произнесла, като е отменила разпореждането на съдията-докладчик и е върнала делото за разглеждане именно от СлОС. Следователно е налице задължително произнасяне на касационната инстанция по отношение на подсъдността и няма съмнение, че делото е подсъдно на Сливенския окръжен съд.

2. По отношение на т. 2 съдът счита, че не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство, доколкото в разпоредбата на чл.250 ал.1 и чл.251 ал.1 НПК са посочени изрично основанията за спиране и прекратяване на наказателното производство.

В разпоредбата на чл. 250 ал. 1 от НПК са посочени изрично основанията за прекратяване на наказателното производство и по същество това са основанията по чл.24 ал.1 от НПК, без т. 1 и т. 5 . В настоящия случай не е налице нито една от визираните в разпоредбата хипотези за прекратяване на наказателното производство.

Не са налице и основанията за спиране на наказателното производство. Съгласно разпоредбата на чл. 251 ал. 1 от НПК съдът спира наказателното производство в случаите на чл.25 ал. 1 т.1-3, ал. 2 и по чл. 26 от НПК. И в този случай не е налице нито една от посочените хипотези.

Що се отнася до възражението, че подсъдимите не са извършили престъпленията, за които са обвинени, съдът няма как в тази хипотеза и в разпоредителното заседание да направи такъв извод и да прекрати наказателното производство, тъй като по отношение на вината и доказаността на обвинението съдът се произнася с крайния си съдебен акт т.е. с присъда, а това се случва след проведено съдебно следствие, след събиране и преценка на доказателствата. Впрочем и защитата на подсъдимата е наясно с това, доколкото в днешно съдебно заседание изрично заявява, че е наясно, че на този етап в разпоредително заседание няма как съда да се произнесе дали има или няма престъпление.

3. По отношение на възраженията за допуснати съществени процесуални нарушения, съдът взе предвид обстоятелството, че в днешното

РЗ, в една голяма част се възпроизвеждат възраженията, които бяха наведени от защитниците на подсъдимите лица в предишното РЗ. В предходното РЗ съдът констатира, че са налице съществени процесуални нарушения и част от тях са свързани с наличието на неясноти, непълноти, противоречия в обвинителния акт, които затрудняват подсъдимите да разберат точно и ясно обвиненията, които са им повдигнати, при това не само и не преди всичко като правна квалификация, а като фактология и излагане на фактически обстоятелства досежно излагането на обвинителната теза. В тази връзка, в предходното РЗ съдът е констатирал, че в обстоятелствената част на обвинителния акт при описване на фактическите обстоятелства досежно инкриминираните деяния на практика не е било конкретизирано и описано всяко едно от посочените 19 деяния, за които прокуратурата твърди, че са осъществени от подсъдимите при условията на продължавано престъпление. В тази връзка, съпоставяйки твърденията, изложени в предходния обвинителен акт и настоящия обвинителен акт, съдът стигна до извода, че по отношение на тези обстоятелства прокуратурата вече е конкретизирала всяко едно от деянията, за които се твърди, че са извършени от подсъдимите, като подробно, детайлно и конкретно са посочени за всяко едно отделно дружество, за всеки един период от време, осъществената стопанска дейност, получените приходи, сумите, които е следвало да бъде декларирани и които не са били декларирани и за което се твърди, че подсъдимите не са сторили това. В тази връзка съдът счита, че по отношение на тези обстоятелства са били изпълнени указанията в предходното определение на съда и в този смисъл не са налице твърдяните съществени процесуални нарушения по отношение на описването конкретно, детайлно, ясно и обстоятелствено на всяко едно инкриминирано деяние.

В предходното РЗ съдът е направил констатацията, че не е конкретизирана и не е обоснована ясно и точно в обвинителния акт посочената форма на съучастие, а именно съизвършителство, доколкото са липсвали съображения на общността на действията, съответно и бездействията, както и на общността на умисъла. В този смисъл в настоящия обвинителен акт е бил направен опит тези непълноти да бъдат попълнени респ. неяснотите да бъде преодолен и изяснен, като действително е добавен един абзац, който се отнася до общността на умисъла между двамата подсъдими. Същевременно, обаче, видно е от съдържанието на този обвинителен акт, че продължават да липсват изложени съображения и фактически обстоятелства по отношение на общността на действията, респективно бездействията, които да обосновават извода за съизвършителство и това не е без значение особено като се има предвид конкретната форма на изпълнителното деяние, а именно извършване чрез

бездействие.

В тази връзка продължават да бъдат актуални и основателни и възраженията, наведени на защитника на подс. Й. както в предходно разпоредително заседание, така и в представеното писмено становище по отношение неяснотите в обвинителния акт досежно действителната форма на съучастие във връзка с това, че в обвинителния акт веднъж се твърди, че подсъдимите са действали като съизвършители и в обстоятелствената част са изложени именно такива фактически положения, а същевременно и в правните изводи, и в диспозитива на обвинителния акт е посочено, че същите са действали като посредствени извършители, чрез друго лице, за което се сочи, че не носи наказателна отговорност. В тази връзка съдът споделя възраженията в коментираното становище, че това са обстоятелства, които възпрепятстват подсъдимите да разберат в пълнота и достатъчно ясно в какво точно са обвинени, за да могат да реализират правото си на защита. За да бъде ясно обвинението и за да не се затруднява правото на защита е необходимо в обвинителния акт да бъде ясно посочено в какво качество лицето е извършило или не извършило действия, което несъмнено рефлектира върху възможността пълноценно и в пълен обем да бъде реализирано правото на защита..

Бяха наведени и други възражения по отношение на обвинителния акт, които в интерес на истината бяха наведени и в предходно РЗ, като в тази връзка съдът поддържа становището си, че голяма част от тях касаят или доказателствата по делото или същността на обвинението, и обяснимо е, че съдът в днешното РЗ няма как да даде отговор на тези възражения, без да се ангажира предварително със становище относно вината и доказаността на обвиненията. И в този смисъл по тях не би следвало да се произнася.

В крайна сметка съдът достигна до извода, че и в този обвинителен акт са допуснати отстраними съществени процесуални нарушения, които ограничават правото на защита на подсъдимите, които не могат да бъдат отстранени в хода на съдебното производство, и което налага необходимостта това производството да бъде прекратено и делото да бъде върнато на прокурора.

Съдът намира, че тези допуснати процесуални нарушения са съществени и отстраними по смисъла на чл.249 ал.4 т.1 от НПК, тъй като същите ограничават правото на защита на подсъдимите, доколкото затрудняват същите да разберат в какво точно се състои обвинението срещу тях. Те не могат да бъдат отстранени в хода на съдебното производство, но е възможно да бъдат отстранени при изготвянето на нов обвинителен акт, който да е съобразен с изискванията на разпоредбите на чл.246 от НПК, както и с тези съдържащи се в приложимото в случая тълкувателно решение № 2 от 7.10.2002 г. на ВКС по т. н. д. № 2/2002 г., ОСНК.

Следователно са налице основания за прекратяване на съдебното производство и връщане делото на прокурора за отстраняване на коментираните процесуални нарушения.

С оглед на направените констатации за допуснати съществени и отстраними процесуални нарушения, обосноваващи необходимостта от връщане на делото на прокурора, не е необходимо съдът да се произнася по останалите въпроси по чл. 248 ал. 1 от НПК.

Поради изложените съображения и основание чл.249 ал.1 и ал.2 вр.чл.248 ал.1 т.3 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД № 429/2023г. по описа на ОС Сливен.

ВРЪЩА делото на Окръжна прокуратура - Сливен за отстраняване на констатираните съществени и отстраними процесуални нарушения.

Настоящото определение подлежи на обжалване и/или протестиране пред Апелативен съд - Бургас в 7- дневен срок, считано от днес.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието по делото се закри в 11:40 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____